

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Simon Ibolya ügyvéd (címe) és dr. Hüse Ágnes ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Bacsek György ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. december 19. napján meghozott, 26.P.23.843/2007/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja azzal, hogy a Magyar Államnak járó 10.500 (tízezer-ötszáz) forint kereseti illetéket az alperes által szerkesztett lapot kiadó ... köteles megfizetni.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes sajtó-helyreigazítás iránti kereseti kérelmében az alperes által szerkesztett ... című napilapban ...-én „...” című írásban megjelent valótlan állítások miatt terjesztette elő igényét.

Az alperes egyrészt a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozással, másrészt igényérvényesítési jogosultság hiánya, illetve amiatt kérte a kereset elutasítását, mert nem volt alaptalan feltételezés az, hogy a büntetőeljárás során a nyomozó hatóság a felperest is meg kívánja hallgatni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a ... című napilap „...” rovatában a következő közleményt tegye közzé: „Helyreigazítás: Lapunk ...-én megjelent számának ... oldalán a „...” rovatban valótlanul állították, hogy felperes neve legjobb barátait is kirekesztette életéből, hogy kerülje a rosszmájú

megjegyzéseket a gyermek apja, ... ellen folyamatban levő büntetőeljárással kapcsolatosan.

Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes neve barátaival a kapcsolatot továbbra is tartja."

Az elsőfokú bíróság az ezt meghaladó keresetet elutasította és kötelezte a peres feleket, hogy az államnak külön felhívásra fizessenek meg fejenként 10.500-10.500 Ft le nem rótt illetéket. Ezen túl úgy rendelkezett, hogy a felek a költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet indokolásában ismertette a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó Ptk. 79. § (1) bekezdésének rendelkezését, valamint a Pp. 342. § (2) bekezdését és a 345. § (2) bekezdésében foglaltakat, majd kifejtette, hogy a felperes a ... című napilapnak nyilatkozatot nem adott, és a felperes hallgatásából vont le az alperes bizonyos következtetéseket. A lap által felkeresett személy nyilatkozata, illetve a felperes kapcsolattartásának mikéntje alapján írt le az alperes negatívan egy állapotot, amelynek okát abban látta, hogy a felperes el akarta kerülni a rosszmájú megjegyzéseket, azonban ennek valóságalapját a perben nem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság ... meghallgatását szükségtelennek tartotta, mert a felperessel jelenleg nincs olyan kapcsolatban, hogy megalapozott információkkal tudott volna szolgálni. A cikk szerzőitől pedig nem várható el olyan nyilatkozat, amely a perben különös jelentőséggel bírna.

A felek egyezően adták elő azt, hogy a felperes nem nyilatkozott a lapnak, ezt az állítást az elsőfokú bíróság tényközlésnek és nem véleménynyilvánításnak minősítette, s mivel ez hátrányos lehet a felperes számára - hiszen egy bűncselekménnyel kapcsolatos nyomozással hozták összefüggésbe, holott személye nem volt érintett - ezért a helyreigazítást e körben elrendelte.

Ugyanakkor megállapította, hogy a felperes gyermekének édesapját érintő bűncselekmény téves megjelölése a felperes személyét nem érintette. Osztotta azonban a felperes kihallgatásának lehetőségével kapcsolatos alperesi álláspontot, tekintettel arra, hogy a felperes az alapítvány munkáját segítette, így levonható volt olyan következtetés, hogy a büntetőeljárás során az ő meghallgatása is szóba kerülhetett. Erre tekintettel e vonatkozásban a kereseti kérelmet elutasította.

Szükségtelennek tartotta a felperes személyes meghallgatását, és rögzítette azt is, hogy kizárólag a keresetlevélben megjelölt nyilatkozatban foglalt közlésekkel kapcsolatban foglalt állást.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Arra hivatkozott, hogy az alperes valótlan állításaival megsértette személyiségi jogait azzal, hogy a felperes tudomása nélkül és akarata ellenére jogellenesen jelentetett meg olyan tartalommal írást, mely szerint a felperes érdemi nyilatkozatot nem tett az alperesi lapnak, és ebből vont le valótlan következtetéseket az alperes. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt, hogy a szerkesztőség valótlan tényeket közölt, illetve híresztelt.

Álláspontja szerint a cikk főcímének állításai is valótlanok, mégpedig az, hogy megúszta a kihallgatást, mert a felperesnek semmilyen kihallgatást nem kellett megúsznia. Ezen kívül a felperest olyan színben tünteti fel, mintha bármi köze lett volna a büntetőeljáráshoz, ami pedig nem felel meg a valóságnak. Valótlan az az állítás is, hogy ... szoros barátság fűzte.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem járt el kellő körültekintéssel és alaposággal a sajtó-helyreigazítási eljárás során, figyelmen kívül hagyott körülményeket és rendelkezésének indokolása is ellentmondásos, amelyből részbeni és jelentős mértékben kifogásolható helyreigazítás következett. Kérte a sajtó-helyreigazítási igények való helyt adást és az alperes költségeiben való marasztalását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő.

Ebben ismertette a kereseti kérelmet, hivatkozott a Pp. 206. § (3) bekezdésére és a PK 13. számú állásfoglalásában rögzítettekre. Kiemelte, hogy a felperes olyan cikkbeli szövegrésszel összefüggésben terjesztett elő fellebbezést, amely sem a helyreigazítási kérelmében, sem a keresetlevelében nem szerepel. Így nem tartalmazza a cikk azt sem, hogy a felperest ... szoros barátság fűzi, továbbá azon közlés miatt sem, hogy „úgy érezheti, hogy a férfi ügye őt is besározta”, valamint, hogy milyen érzések fűzik gyermeke apjához.

Kiemelte, hogy a sajtó-helyreigazítási perben csak az előzetesen írásban közölt sajtó-helyreigazítási kérelemben megjelölt tényállítások vonatkozásában lehet igényt érvényesíteni.

Ezen túl hivatkozott a Pp. 247. §-ában foglaltakra is. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság valós tényként fogadta el, hogy a felperes aktívan segítette az alapítvány munkáját, illetve hogy ... közös gyermeket eredményező érzelmi kapcsolatot létesített, és azt is, hogy egy adómegfizetés elmulasztására visszavezethető pénzügyi bűncselekmény miatt van folyamatban a felperes gyermekének apja ellen a büntetőeljárás. Ezekből a tényekből helyes jogi következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, ugyanakkor a felperes jogi álláspontja nem helytálló.

A PK 12. számú állásfoglalásra hivatkozással rögzítette, hogy a cikk lényegi tartalmát tekintve nem tért el attól, amit a felperes is állít a fellebbezésében, miszerint az újságírónak érdemben nem nyilatkozott az ügyről. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy nem érinti a felperes személyét közvetlenül az, hogy gyermeke édesapját pontosan milyen bűncselekménnyel gyanúsítják. E körben utalt a PK 13. számú állásfoglalására, valamint ismételten a PK 12. számú állásfoglalására is. Kitért arra, hogy a felperes büntetőeljárásban történő kihallgatásának lehetőségére történő utalás egy megalapozott következtetés, mert a felperes érzelmi kapcsolata és az alapítványban vállalt szerepéből adódóan információkkal rendelkezhetett az ügyről. A megúszta a kihallgatást kifejezés pedig nem jelent mást, minthogy kihallgatásának reális lehetősége fennállt, azonban ez nem történt meg, de a felperesnek ilyen megkeresésre számítania kellett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazítás speciális jellegét figyelembe véve helyesen állapította meg azt is, hogy a képmás jogosulatlan felhasználásának megállapítására és

sajnálkozást kifejező elégtételadásra, valamint nem vagyoni kártérítésre sajtó-helyreigazítási perben nincs lehetőség.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg és abból érdemben teljesen helytálló jogi következtetést vont le, ezért az így meghozott döntéssel a másodfokú bíróság egyetértett, helyes indokaira is kiterjedően.

A másodfokú bíróság az alperesi fellebbezésben foglaltak alapján azt emeli ki, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó speciális szabályok és a Ptk. 79. § (1) bekezdése értelmében akkor kerülhet sor a helyreigazítás elrendelésére, ha a sajtószerv az érintett személyre vonatkozó, valótlan tényállítást közöl, vagy a való tényeket hamis színben tünteti fel.

A bíróságnak a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában foglaltaknak is eleget kell tennie, amelynek értelmében a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálnia és a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe vennie.

Így ennek megfelelően kell megállapítani azt, hogy a sajtóközlemény kifogásolt részében vagy részeiben a sajtószerv tényállításaival meghamisítja-e a valóságot, a valótlan közlések megalapozzák-e a helyreigazítás elrendelését.

A hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a sajtószerv azt köteles hitelt érdemlően, teljes bizonyossággal igazolni, hogy mindaz, amit az olvasók elé tár megfelel a valóságnak, tekintettel arra, hogy a sajtószerv bizonyítási kötelezettsége a tényállítások valóságtartalmára terjed ki. (PK 14. számú állásfoglalás)

A sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó speciális anyagi és eljárásjogi szabályok alapján a Fővárosi Ítéltábla - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálva az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítást - arra az álláspontra jutott, hogy az alperesi valótlan állítások körében helyesen döntött az elsőfokú bíróság.

Nem fogadta el a másodfokú bíróság a felperesi hivatkozásokat, mert a ... című napilapban megjelent cikk címe - megúsza a kihallgatást - olyan, a sajtó rendelkezésére álló tényekből, a büntetőeljárásról nyilvánosságra került adatokból levont következtetés, ami nem alapozza meg a helyreigazítás elrendelését. Az pedig - a cikk egészét vizsgálva - egyértelműen kiderül az átlagolvasó számára, hogy a felperes nem érintett a büntetőeljárásban.

A PK 13. számú állásfoglalásban is megfogalmazott személyes igényérvényesítés kötelezettsége alapján a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint sem érinti a felperes személyét az, hogy ... ellen milyen bűncselekmények elkövetése miatt folyt nyomozás. A bűncselekmény pontatlan megjelölése azon túl, hogy az nem a felperesre vonatkoztatható, a cikk egészét tekintve olyan lényegtelen tévedés, ami nem ad alapot a sajtó-helyreigazításra.

Ki kell emelni még azt is, hogy a sajtó-helyreigazítási perben csak azoknak a tényállításoknak a helyreigazítása kérhető, amelyek a sajtószervhez a Pp. 342. §-ának (1) bekezdésében meghatározott harminc napon belül megérkezett írásbeli kérelmében megjelölésre kerültek. Ellenkező esetben a peres eljárás során előterjesztett új igények tekintetében a sajtószerv meg lenne fosztva attól a lehetőségétől, hogy önkéntes helyreigazítást tegyen közzé.

A peres eljárás során új igény érvényesítésének megengedése ellentétben állna a sajtó-helyreigazítási eljárás általános szabályaival, és az igényérvényesítésre megszabott határidők megkerülésére adna lehetőséget.

A PK 13. számú állásfoglalás ezen rendelkezését figyelembe véve, valamint a felperes sajtó-helyreigazítási kérelmét és keresetét vizsgálva a ... való kapcsolata, barátsága tekintetében megjelentek továbbá a „férfi ügye őt is besározta” kijelentés nem képezi jelen peres eljárás tárgyát, mert e körben a felperes előzetesen igényt nem érvényesített, ezért fellebbezése e vonatkozásban is megalapozatlan.

A másodfokú bíróság a 7/1972. (XI. 28.) IM rendelet 18. §-a alapján az elsőfokú bíróság illetékfizetésre kötelező rendelkezését módosította, mivel az alperesi szerkesztőség helyett a perköltség megfizetésére annak kiadója vagy alapítója - perbenállás nélkül - köteles.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettek és a Pp. 253. § (2) bekezdése valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira

utalással - helybenhagyta és a peresztes felperest a perköltség megfizetésére kötelezte a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése valamint a 32/2003.

(VIII. 22.) IM rendelet alapján.

Az illeték viseléséről az Itv. 5. § (1) bekezdés b) és d) pontjára tekintettel a 6/1986.

(VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

, 2008. április 17.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő